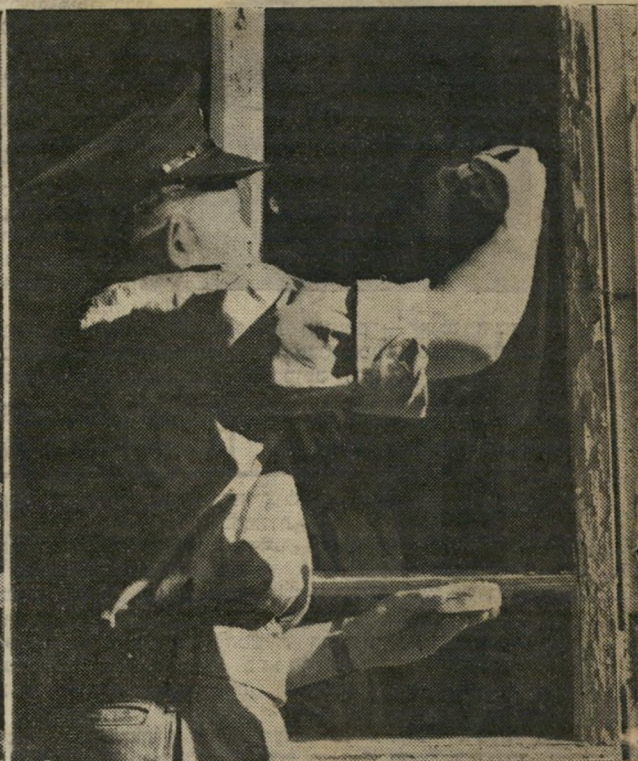

תולדותיו של אחד ממאות התיקים של ארכיון ענף החקירות במשמרת ישראל

355/50
ענף החקירות
תל אביב

תיק פלילי

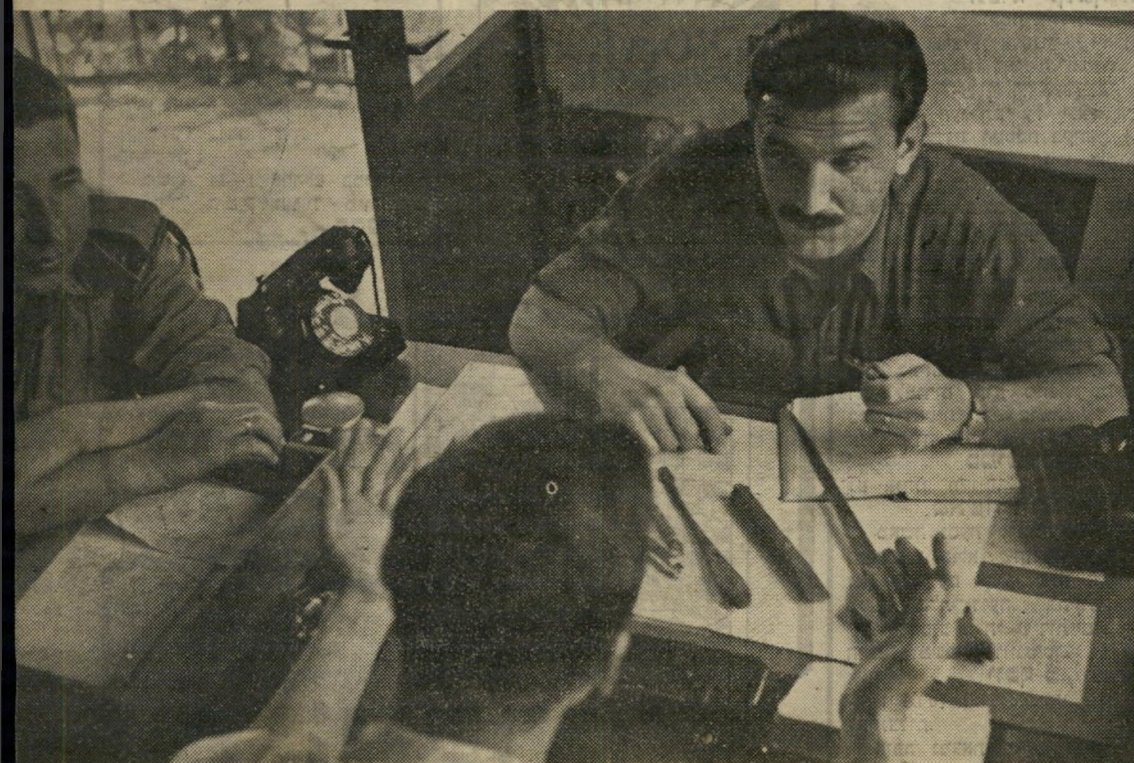
4. הסריקה — עתה מתחילה עבודה סבלנית. החוקר עובר בלויית המתלונן בחנויות השטיחים בעיר ומחפש את השטיח הגנוב. לבסוף הוא נמצא. החנוני נזכר: הוא קנה אותו אתמול מידי איש לא מוכר לו. נעליו? היו לו נעלי קרפ. השערות? היו לו שערות שחורות. האיש הבטיח לחזור לחנות ולמכור חפצים נוספים. החנוני מוכן לשחק פעולה. סבלנות.

3. העקבות — החוקר עורך את הבדיקות השיגרתיות. הוא עובר במרשתת ואבקה על פני הזנגיות ושאל השטחים החלקים בחדר. אין טביעת אצבעות. אך חנה מגלח עינו משהו: על הארץ מונח אלבום ועליו טביעת טוליה של נעלי קרפ. לידו — כובע שהשאיר הגנב ועליו שורה.

אין זה ספוריבלשים דמיוני. זה סיפור שיגרתית הכלול באחד ממאות התיקים המצטברים במשרד החקירות בתל-אביב, ובכל מקום אחר בארץ. מקרים סנסציוניים — כמקרה ג'ימאיר או הרצח בבני-יהודה — לא מושכים אליהם את תשומת לב הצבור והופכם נושא לשיחות היום. אולם אין הקהל יודע על מאות מקרים פחות סנסציוניים, הדורשים לפעמים עבודה מאומצת יותר מאשר החקירה המפורסמת ביותר.

בסיפור השיגרתית של התיק מס' 355/50 אין כל דבר מיוחד — חיפוש אחרי טביעת-אצבעות, עקבות בוודים, סריקה מארב. אולם יש בו כדי לשפוך אור על העבודה היומיומית האפורה, הסבלנית, המסתכמת לכל היותר בשתיים-שלוש שורות של הכרזינה היומית בעתון.

אין זה ספוריבלשים דמיוני. זה סיפור שיגרתית הכלול באחד ממאות התיקים המצטברים במשרד החקירות בתל-אביב, ובכל מקום אחר בארץ. מקרים סנסציוניים — כמקרה ג'ימאיר או הרצח בבני-יהודה — לא מושכים אליהם את תשומת לב הצבור והופכם נושא לשיחות היום. אולם אין הקהל יודע על מאות מקרים פחות סנסציוניים, הדורשים לפעמים עבודה מאומצת יותר מאשר החקירה המפורסמת ביותר.

8. ההודאה — הגיע הרגע המכריע — החקירה. — בחקירה הראשונה מכחיש דויד אתמי את האשמה. אולם מובאות לפניו ההוכחות, ואז מבין גם הוא שמוטב לו להודות ולבקש מבית הדין להקל על ענשו. הקציין ספורטה רושם את ההודאה ודויד חותם עליה. ענף החקירות סיים את תפקידו. עתה יתגלגל העניין למחלקת התביעה, ומשם לבית המשפט. החוקר יכול להתפנות לתיקים חדשים. אין הם חסרים. באותו יום עצמו היגשו לענף החקירות בתל-אביב שלושים תלונות על גנבות שכל אחת מהן מצריכה חקירה מומחית

7. ההוכחות — דויד טעה טעות מרה. היה לו מה להסתיר — הוא רק לא ידע זאת. בארון נמצא זוג נעלי קרפ. החורים בטוליה מתאימים בדיוק לעקבות הסוליה שנמצאו על גבי האלבוס בזירה הפרוצה. זוהי הוכחה חותכת. גם השערה, שנמצאה בכובע ששכח במקום הפשע, מתאימה בדיוק לשערותיו.